

brer. En Ausiàs March apareix un pessimisme agre, i encara més en Pere Torroella. El fet d'interpol·lar exemples en els poemes per explicar millor el que el poeta vol dir-nos, té precedents en les obres dels trobadors. En Lleonard de Sors i Pere Torroella es troba el mateix tipus d'imaginació ombrívola d'Ausiàs March. L'examen d'aquestes qüestions ha dut el comunicant a la conclusió que Ausiàs March introdueix una nova sensibilitat a la poesia catalana del segle XV, que coincideix amb el moment de la influència de la lírica francesa, i influeix en Lluís de Vilarrasa, Lleonard de Sors i Pere Torroella.

Intervé el PRESIDENT. — A.-M. BADIA I MARGARIT, Secretari.

3 febrer 1951: Art i Arqueologia. — Presideix el Sr. R. ARAMON I SERRA.

El Sr. AGUSTÍ DURAN I SANPERE presenta la seva comunicació sobre *Noves troballes arqueològiques a Barcelona*. Comença indicant que al carrer de Copèrnic, a la part alta de la ciutat, han estat trobades restes d'uns enterraments d'època neolítica; d'aquesta època és, també, una petita destralt de diabassa negra trobada per atzar a la Travessera entre els carrers d'Aribau i Muntaner; és la pedra treballada per la mà de l'home més antiga de Barcelona. Cita les últimes descobertes fetes a la muralla romana de la ciutat: la idea que ja hom tenia de la muralla amb merlets es va confirmant ara, amb la descoberta de restes de dos d'aquests merlets; al carrer de Basea en escatar les parets s'ha posat al descobert un arc de reforç de la torre de la muralla, que Carreras i Candi relacionava amb un edifici anomenat dels Aladins des del segle XI; hom ha trobat basaments de torres de la muralla, de forma circular o semicircular i no quadrada com les que es conserven, la qual cosa corroboraria la hipòtesi, que ja s'havia insinuat, que les muralles degueren construir-se en dues èpoques i que les torres de planta circular corresponien a l'etapa més antiga. També ha estat trobada a la muralla una finestra gòtica de l'estil que a Sicília en diuen d'arquitectura catalana, però que, de fet, a Catalunya no es coneixia. Amb aquestes descobertes la muralla presenta un aspecte que concorda amb la descripció que en fa una crònica de la ciutat, dels segles XIII-XIV, quan ja la muralla estava tapada per les cases que s'hi construïren posteriorment, la qual cosa demostra que aquesta crònica es fonamenta en documents o testimonis molt més antics. El comunicant esmenta a continuació troballes diverses: una muralla, sota la paret del Tinell, formada amb pedres de diversos orígens, que hom no sap què pot ésser; un cementiri amb sepultures atípiques, de cronologia imprecisa, descobert a la carretera dels Penitents; una ara, exemplar notabilíssim, que pot pertànyer a començaments del segle V, i que té grafit de temps posterior i algun nom com el de l'abat més antic de Sant Cugat del Vallès. S'ha continuat excavant la primitiva basílica de Barcelona, que anomena de Sant Pacià. Indica que el Mont Tàber es formà en part per l'acumulació de runes contingudes per la muralla romana. Finalment comenta l'existència d'una mena de Museu de pedres i restes recollides durant el segle XIX pel mestre d'obres Francesc Brossa dels enderroc de la ciutat vella, en una casa del carrer d'Escipió, a Sant Gervasi. Francesc Brossa anava fent un inventari del que recollia i hi anotava la procedència de les peces. Entre elles es troben exemplars d'interès, com quatre inscripcions funeràries romanes. Totes aquestes pedres recollides provenen de vint-i-set llocs diferents. Aquest inventari es conserva. El Sr. Duran ha acompanyat la seva comunicació amb fotografies, plans i croquis.

Intervenen el PRESIDENT i els Srs. F. DURAN I CAÑAMERAS i M. COLL I ALENTORN. — R. ALBERT I LLAURÓ, Secretari.